

Sygn. akt VI Ka 272/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Żukowska (spr.)

Sędziowie SO Edyta Gajgał

SO Klara Łukaszevska

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2013r.

sprawy **J. W.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 18 marca 2013r. sygn. akt II K 21/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego J. W. w ten sposób, że uchyla orzeczenie zawarte w pkt II części dyspozytywnej o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 272/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bolesławcu ustalił – w związku z wnioskiem J. W. o wydanie wyroku łącznego – iż skazany on był prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 4 listopada 2011r. w sprawie sygn. IIK 1048/11, za przestępstwo z art. 207§1kk popełnione w okresie od jesieni 2008r. do 28 lipca 2011r. – na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 14 listopada 2012r.,

2. Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 12 grudnia 2011r. w sprawie sygn. IIK 1215/11, za przestępstwo z art. 207§1kk popełnione w okresie od 1 sierpnia do 9 października 2011r. – na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący cztery lata.

Wyrokiem łącznym z dnia 18.III.2013r. (sygn. akt IIK21/13) Sąd Rejonowy połączył kary pozbawienia wolności wymierzone J. W. wskazanymi wyżej wyrokami i wymierzył karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie której warunkowo zawiesił na 4-letni okres próby.

Apelację od powyższego wyroku – na niekorzyść skazanego – wywiódł prokurator zarzucając „błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę wyroku polegający na niewłaściwej, w świetle zasad doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania, ocenie materiału dowodowego i błędnym przyjęciu, że wobec J. W. zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, mimo, że mniej niż 4 miesiąca wcześniej zarządzono wykonanie zawieszonych skazanemu kar pozbawienia wolności, z powodu zachowań identycznych z objętymi wyrokami skazującymi, w konsekwencji niesłusznie (zastosował) warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej, co karę tę czyni rażąco łagodną i sprawia, że nie spełni ona zadań w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej”.

Podnosząc powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę wyroku i uchylenie punktu II jego sentencji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest słuszna i słuszny zawarty w niej wniosek.

Sąd Rejonowy ustalił, iż wobec J. W. postanowieniem tegoż Sądu z dnia 14.XI.2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie IIK 1048/11 a pominął, iż postanowieniem (w sprawie Ko 827/12) wydanym również w dniu 14.XI.2012r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie IIK 1215/11.

Podstawą obu decyzji Sądu Rejonowego o zarządzeniu wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych wcześniej z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia ich wykonania było ustalenie zawarte w sprawozdaniu kuratora sądowego, iż J. W. w październiku 2012r. pod wpływem alkoholu wywołał awanturę, w trakcie której dotkliwie pobił matkę powodując wieloodłamowe złamanie kości nosowej; powyższe przesądziło o opatrzeniu obu postanowień rygorem natychmiastowej wykonalności.

Zarządzenie wykonania kar zmieniło kategorię skazań J. W. i od uprawomocnienia się postanowień IIKo 827/12 i IIKo 828/12 (nie zostały zaskarżone) były to już skazania na kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania i jako takie winny być postrzegane w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego (wyrok SN z dnia 11.III.2010r., sygn. akt VKK 364/09 OSN 2010/1/557).

W świetle konsekwentnego i ugruntowanego już stanowiska Sądu Najwyższego przepis art. 89§1kk stanowiący podstawę do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania nie znajduje zastosowania, jeżeli we wszystkich zbiegających się skazaniach zarządzono w postępowaniu wykonawczym wykonanie warunkowo zawieszonych kar. Nie jest tym samym dopuszczalne warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności na podstawie art.89§1kk w układzie, w którym zbiegają się kary orzeczone bez warunkowego zawieszenia, a co ma miejsce w niniejszym postępowaniu (tak m.in.: postanowienie Prok. i Pr. – 2006/315, OSP 2006/7 – 8/94, Biul. SN 2005/12/15, wyrok SN z 16.I.2009r., IV KK 273/08, uzasadnienia uchwał SN z 21.XI.2001r., IKZP 14/01, OSNKW 2002, z. 1-2, poz. 1 i z dnia 25.X.2000r., IKZP 28/00, OSNKW 2000r., z. 11-12, poz. 91).

W konsekwencji, wobec J. W. w wyroku łącznym mogła być orzeczona tylko kara łączna pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co przesądziło o konieczności zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie orzeczenia zawartego w pkt II części dyspozytywnej o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Nie znalazł Sąd Okręgowy podstaw, aby zakwestionować wymiar kary łącznej orzeczonej wobec J. W. zaskarżonym wyrokiem: łącząc kary 1 roku pozbawienia wolności i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd Rejonowy wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Oczywistym jest, że orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, instytucja kary łącznej nie jest i nie może być formą „automatycznego” łagodzenia odpowiedzialności karnej.

Zważywszy, iż J. W. dwukrotnie skazany został za karygodne, przestępcze zachowania wobec matki, przy czym drugiego przestępstwa znęcania dopuścił się w okresie toczącego się postępowania karnego w związku z pierwszym czynem – łącznie okres znęcania trwał od jesieni 2008r. do października 2011r. - brak podstaw do uznania, iż orzeczona kara łączna jest karą niewspółmiernie surową.

Nie znalazł zatem Sąd Okręgowy podstaw do ingerencji w pozostałe orzeczenia zawarte w zaskarżonym wyroku i w pozostałej części wyrok Sądu I instancji został utrzymany w mocy.

J. W. nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu matki, skierowany zostanie do odbycia kary pozbawienia wolności, co przesądziło o zwolnieniu go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

uk.